

endnu tilfredsstillende den fuldt ud de For-
dringer, som man kan stille til en saadan
kommunal Anstalt, hvis Formaal er at
yde Hjem og Tilflugtssted for uhelbredelig
sindssyge Patienter, der ere komne
til det, man kalder Slutstadiet, hvorimod
den ikke er oprettet for Patienter med
friske Tilfælde, og den Opgave, hvortil
den er beregnet, tror jeg, den fuldt ud kan
løse endnu. Den Behandling, der faas
indenfor denne Anstalts Mure, er set fra
et Lægmandsstandpunkt forsvarlig og svarer
vistnok ogsaa i alt væsentligt til de sociale
Livsvilkaar, som de paagældende Patienter
kunne vente paa en saadan Anstalt.

For nogle Aar siden blev Anstalten
udvidet til at skulle optage ogsaa nogle
friske Tilfælde af Sindssygdom, og disse
sindssyge skulde saa opholde sig der, for
at man her kunde undersøge, om de kunne
blive bedre, indtil Statsanstalterne kunne
modtage dem. Men naar en kommunal
Anstalt har bestaaet i 40 Aar, siger det
sig selv, at dens Lokaler og Bygninger ikke
kunne sammenstilles med de nye moderne
indrettede Statsanstalter, men maa lade
en Del tilbage at ønske. Men det vilde
vel ogsaa være Tilfældet med Statsanstalter,
hvis de skulde virke indenfor de Rammer
og de Bygninger, som bleve opførte
for 50 Aar siden. Den Gang kunde
man ikke nyde godt af det ærede
Medlem fra Sakskebings Sagkundskab, lige-
som man heller ikke kunde nyde godt af
den nuværende Sundhedsstyrelses Ud-
talelse om, hvad der sker i 1910 og 1911.
Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at
saa slemme som det ærede Medlem fra Saks-
købing fremstiller Forholdene ved denne
Anstalt, tror jeg ikke, de kunne være, thi
endnu i 1897 kunde Overlægen ved Vor-
dingborg Sindssygeanstalt, Dr. Helweg, en
Mand, hvis Betydning og Dygtighed som
Læge jeg ikke antager, det ærede Medlem
eller den nuværende Sundhedsstyrelse vil
underkende, udtale, at den Anstalt ved
Saksköping, som han i mange Aar havde
ført Overtilsynet med, og som han besøgte
i 1897, var en god og veldreven Institution,
var frit og smukt beliggende, omgivet til
alle Sider af sit ret betydelige Jordtilliggende,
og at man af den, til Trods for Bygningernes
Prunkløshed, fik et tiltalende Indtryk,
og at det var en velholdt offentlig Anstalt
med humane Formaale. Man maa sikkert
indrømme, at denne Mand har noget Kend-
skab til den Sag, han her taler om. End-
videre har Anstalten været ledet i over
25 Aar af en Mand, Inspektør Hansen, om
hvem man fra alle Sider siger — jeg har

da ikke hørt andet —, at hans set fra et Læg-
mandsstandpunkt har været ligefrem en Auto-
ritet paa sit Omraade, og en Mand med
sjældne Evner til at omgaas sindssyge. End-
videre har Distriktslæge Krohn, som jeg an-
tager, det ærede Medlem fra Saksköping ud-
mærket godt har kendt, medens han var Læge
i Saksköping, og om hvem han ved, at han
var en Mand, som — han er nu afgaaet ved
Døden — ligger med Ære i sin Grav — det
ærede Medlem vil sikkert ikke bestride,
at han var en dygtig og samvittighedsfuld
Læge og en Mand, som havde et ikke ringe
Kendskab til denne Sag, idet han i mange
Aar var tilsynshavende med Anstalten —
Distriktslæge Krohn, siger jeg, har erklæret
sig tilfreds med, jeg kan gerne sige udtalt
sig rosende om den Maade, hvorpaa denne
Anstalt er bleven ledet. Naar man ved
det — og denne Mand traadte først fra
i 1904 —, ville ærede Medlemmer kunne
forstaa, at den Fremstilling, som det ærede
Medlem fra Saksköping gav af disse For-
hold, har ikke meget med Virkeligheden
at bestille, og jeg beklager, at Formanden
for Sundhedsstyrelsen her i Landet, Dr.
Muus, kan udsende en Erklæring, hvor
han taler om elendige Forhold paa Sinds-
sygeanstalten ved Saksköping. Men natu-
rligvis er Forholdet dette, at en Læge kan
se adskilligt, som vi andre ikke kunne se,
men at de Ting, det ærede Medlem om-
talte, at Patienter blive spændte paa Stole
i Spændetroje, Haaret klippet af Kvinderne
og forskellige andre Ting, som han frem-
satte for at give det Udseende af, at Pa-
tienterne bleve behandlet brutalt paa denne
Anstalt, have noget med Virkeligheden
at bestille, tvivler jeg meget om. Jeg er,
som jeg før sagde, kommen paa denne
Anstalt igennem 20 Aar, i mange Aar
ret ofte, og aldrig har jeg set noget
i den Retning. Jeg er kommen der ikke for
at gaa ind paa Kontoret og udføret eller an-
det Ærinde der, men da jeg har haft Be-
kendte som Patienter paa Anstalten, har
jeg bedt om Lov til at gaa igennem An-
stalten og er saa gaaet igennem den, led-
saget af en Opsynsmand, en Sygeplejerske
eller Inspektøren, eller hvem det nu kunde
træffe sig, og jeg har aldrig set noget af den
Slags, det ærede Medlem omtalte. Og det
kan heller ikke være sket i den sidste Tid,
for det er ikke saa længe siden, at jeg har set
baade Patienterne og Lokalerne der nede. An-
stalten kan, som sagt, ikke sammenlignes med
de nye moderne Statsanstalter, men hvilken
kommunal Anstalt kan overhovedet det?

Endvidere kan jeg oplyse, at i de sidste
6—7 Aar er der anvendt ekstraordinært